

A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul 3

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Data apariției: 2022

GGKEY:7XZRW5B8JK4

Contact

Mobil: +40 720 897 250

e-mail: contact@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Omul superior

Cum ar fi ca adevărata fericire să dăinuie în veșnicie, iar gri-jile, supărările și conflictele să fie înlăturate? Adevărat vă spun că toți veți fi martorii evenimentelor descrise și niciun cuvânt de-al Meu nu se va pierde, căci nu a fost rostit în van și nu a fost pus de umplutură. În zilele acelea, vă veți putea bucura împreună cu oamenii care trăiesc pe alte planete. Peste prăpastia dintre omul actual și cel superior a fost construită o punte, iar separarea sa de lumea spirituală va deveni istorie.

În întreaga creație, chiar în acest moment, în interiorul și în exteriorul trupului tău, există viață conștientă de sine de care tu, ca persoană, consideri că ești separat. Tu nu percepi această viață care există peste tot nu din cauză că ești prea slab în cunoaștere și în credință pentru ca Tatăl să îți acorde grația de a o observa, ci pentru că așa am hotărât la început să se desfășoare existența umană. Orice creștere spirituală are nevoie de timp pentru a se dezvolta în mod natural, la fel ca trupul.

În documentul anterior ai afirmat că Pământul nostru, simbolizat drept inima formei finale a Universului, conține cel mai divers sistem de viață și că omul este foarte important. Declarațiile Tale m-au determinat să cred că această planetă este cea mai bogată și mai complexă lume. Totodată, ai menționat existența unor lumi și mai minunate, necunoscute, făcând referire la ființele neînchipuit de frumoase care le ocupă și care nu și-ar coborî privirea la omul primitiv al lumii așa cum o cunoaștem. Pe acești locuitori cerești îi dezgustă sărăcia spirituală a pământeanului, aspectul urât al trupului îmbătrânit, mirosul urât. Cum ar trebui înțelese toate aceste lucruri?

În niciun caz prin comparație, Alberto. Totodată, ținând cont că doar astfel vei putea descrie înfățișarea și caracterul omului

superior, voi fi îngăduitor. Eu, de dragul curiozității oamenilor, nu obișnuiesc să Mă descopăr; dar te-am chemat la lumină pentru a îți dărui un material real și iată că Îmi îndeplinesc, și de această dată, promisiunea. În ce măsură îți va fi folos subiectul rămâne de văzut.

Trebuie să știi că oamenii care trăiesc pe alte planete sunt de mii de ori mai înțelepți, mai frumoși și mai delicați decât cei de pe acest Pământ. În ciuda calităților lor, nu sunt la fel de importanți precum sunteți voi, pământenii. Dacă lumea care vă poartă trupul reprezintă o mică parte din ceea ce numim inima materiei, este de la sine înțeles că celelalte lumi reprezintă diverse organe care alcătuiesc, împreună cu inima, forma finală a Universului.

Ochii trupului sunt mai frumoși decât este inima, iar vederea este din cale-afară de importantă, dar nu are o importanță vitală asemenea inimii care îl irigă, fără de care s-ar opri întregul mecanism. Ai întâlnit, de-a lungul vieții, oameni orbi sau care și-au pierdut membrele sau unul dintre rinichi și continuă să trăiască, dar niciun om nu poate trăi fără inimă.

Tu nu ai asistat la un transplant de organe până astăzi, însă cei care sunt familiarizați cu această latură nu îndrăgesc aspectul intern al trupului, nici mirosul său; ba chiar le detestă. Dar niciun om, animal sau insectă nu poate trăi fără trup. Raportul dintre omul pământean și omul care trăiește în diversitatea infinită este asemănător. Trebuie să știi că omul nu este o ființă importantă în ochii Mei, ai Creatorului său, pentru faptul că Eu sunt Creatorul său, ci pentru că el este și un element vital, în lipsa căruia miliardele de lumi minunate ar avea de suferit sau ar înceta să existe. Oricât de frumoși ar fi ochii și oricât de pricepute ar fi mâinile, fără inima care le susține, existența acestora din urmă ar deveni imposibilă.

Dat fiind că, în cazul tău și în cel al cititorilor devotați, nu se pune problema unei creșteri a sentimentului de superioritate în urma asimilării cunoașterii adevărate și inedite pe care v-o ofer prin intermediul scrierilor, îți spun că ceea ce hotărâți pe Pământ este scris în ceruri. Adevărurile pe care le descoperiți și le numiți sunt păstrate cu strictețe în toate lumile.

Ai putea descrie înfățișarea omului superior, care trăiește pe alte planete? Sunt convins că vei răspunde afirmativ cererii mele sincere, așa cum m-ai obișnuit, iar pentru aceasta Îți mulțumesc. Totodată, consider că o descriere urmată de o reprezentare vizuală, revelată măcar în vis, ar întări cuvintele Tale.

Poate că cer mai mult decât pot asimila, dar știu că am dreptul

la cunoaștere, la libertate și la plăcerea de a învăța. Mai știu că răbdarea și iubirea Ta sunt nemărginite și că faci tot ceea ce Ți stă în putere pentru a ne ajuta să biruim materia și să revenim în lumina desăvârșită care ne așteaptă.

Mai întâi îți compui întrebările, apoi le reformulezi cu atenție înaintea de a Mi le adresa, pentru a obține un răspuns satisfăcător. Secretul este să sapi mai adânc înăuntrul tău, nu să Mă îmbunezi printr-un comportament evlavios.

Așa procedez, fără a îmi da seama.

Cunosc toate frământările tale și privesc în inima ta mai limpede decât privești tu însuși. De aceea, pentru început, voi face puțină lumină, iar răspunsul la întrebarea ta mai puțin esențială va veni de la sine. Ți dorești să afli dacă în alte lumi trăiesc ființe asemănătoare omului sau cu un aspect complet diferit?

La aminte că toate ființele desăvârșite care ocupă lumile sunt oameni care poartă binecunoscuta înfățișare a trăitorilor de aici. Ți simt descurajarea la citirea acestei afirmații, căci așteptarea ta a fost hrănită de producțiile science fiction, care te-au informat în mod greșit. Sabia adevărului Meu ți-a tăiat elanul și s-a risipit extraordinarul.

Trupul omului a fost înzestrat cu cea mai perfectă și sublimă formă. Pe Pământ, aspectul său a avut de suferit, la fel ca funcționarea sa corectă și puterea care i-a fost dăruită. Pe parcurs, s-a micșorat considerabil, a devenit slab și s-a urât.

În funcție de dimensiunea corpului ceresc care îi găzduiește, oamenii și animalele care trăiesc pe acesta au mărimi variabile. Dacă un om dintr-o lume asemănătoare cu a voastră ar apărea lângă tine, el ar avea o înălțime de cel puțin doi metri și jumătate, iar trupul său ar fi sănătos, puternic și aspectuos. Ar dispune de o musculatură bine definită, un piept zdravăn, membre mai lungi și mai delicate, precum și de o piele luminoasă și lipsită de imperfecțiuni sau de mirosuri neplăcute. Părul său ar fi strălucitor. Așa arătau și pământeni înainte de cădere.

Revenind la omul superior, menționez că organele sale interne nu au rolul de a ingera și de a elimina hrana materială prin felul binecunoscut. Acesta nu se hrănește așa cum vă hrăniți voi și, prin urmare, nu are nevoie de un stomac care să absoarbă substanțele hrănitoare și apoi să împingă rămășițele alimentare prin intestine. În schimb, porii pielii sale absorb particulele spirituale hrănitoare din atmosferă, care îl vitalizează și îi mențin trupul viu. În acele rare ocazii în care omul superior este nevoit să se hrănească pe cale orală, separă substanța hrănitoare de cea contaminată și nu

înghite materie moartă, pe care să o elimine. Iar trupul său asimilează în totalitate și transformă hrana în energie.

Acest om superior dezvoltă o relație armonioasă cu natura și nu trăiește separat de Conștiință. Individualitatea sa redusă nu opune rezistență factorilor fizici și spirituali; de aceea, substanța fericirii curge abundent prin sângele său incolor.

Dacă așa stau lucrurile cu omul nostru perfect, atunci care este rolul organelor pe care le deține?

Așa cum am susținut, unele organe au rol de absorbție. Altele îl ajută să se conecteze cu mediul care îl găzduiește și cu ceilalți trăitori. Un astfel de „aparat telepatic“ se regăsește și la om, dar într-un stadiu rudimentar. Căci oamenii de pe Pământ nu numai că nu reușesc să comunice cu cei superiori, care trăiesc pe alte planete, dar nici măcar nu își cunosc propriile suflète și nu cred în posibilitatea altui dialog în afară de cel verbal.

Dacă o persoană care locuiește în cealaltă parte a lumii are nevoie de ajutor, omul superior pur și simplu știe. Și tu ai știut, de aceea te afli acum aici.

Se va curăța vreodată omul terestru de răul care predomină în sine, astfel încât lumea să devină pură, prosperă, și să îl încânte?

Totul depinde de voi, repet. Desăvârșirea stă în libertatea pe care v-am dăruit-o. Doar prin libertate vă veți putea întoarce la puterea pe care o stăpâneți odinioară.

Pe Pământ, natura, în mod special în zonele suprapopulate, se usucă. Aceasta refuză să vă întâmpine cu prospețime, pentru că răutatea omului i-a contaminat conștiința. Iar plantele, având un grad inferior de individualitate, sunt afectate în masă — ceea ce înseamnă că natura gândește și acționează în mod colectiv.

Adevărat îți spun că, dacă omul s-ar curăța pe interior, lumea sa ar străluci fără ca el să mai fie nevoit să depună alte eforturi. Spinii s-ar usca de la sine, iar rămășițele lor ar fi împrăștiate de vânt. Solul pe care îl îngrașiți cu costuri uriașe ar deveni fertil. Florile ar rezista pe tot parcursul anului pentru a vă încânta, iar plantele necomestibile ar dispărea.

Din anumite plante otrăvitoare, specialiștii au extras substanțe vindecătoare.

Aceasta este iubirea Mea ascunsă, care caută să echilibreze starea voastră actuală.

Mă bucur că atingeți subiecte noi, cum ar fi inteligența vegetală și gradul inferior de individualitate al plantelor. Plantele vorbesc cu un singur glas, fiind animate de o singură conștiință. În schimb, animalele se bucură de un grad mai înalt de individualitate, de o

libertate și de o inteligență superioară.

Într-adevăr, așa este.

Am citit întâmplător povestea unei femei care obișnuia să lase semințe și câteva firimituri de pâine pe pervazul ferestrei pentru a atrage păsările, pe care, din iubire, dorea să le hrănească. Păsările veneau și își luau provizii, pe care le transportau în cuiburi pentru a își hrăni puii. Scenariul s-a repetat până într-o bună zi când, pe pervaz, doamna a găsit diverse obiecte, printre care și monede de cincizeci de cenți. A instalat o cameră de supraveghere, iar imaginile au arătat, spre uimirea tuturor, că păsările îi aduceau bani și bijuterii găsite pe stradă, pe care i le lăsau la geam în semn de recunoștință.

Aici mirarea nu constă în gestul nobil pe care regnul animal l-a arătat — cel de a recompensa — ci în faptul că păsările recunoșteau obiectele prețuite de oameni. I-ar fi putut aduce ramuri, pietricele colorate, insecte sau râme, însă i-au adus o verighetă și trei monede de cincizeci de cenți, sumă cu care se poate cumpăra o cafea la restaurant. Mă cuprinde un fior gândindu-mă că până și animalele și-au depășit limitele. Cu atât mai mult ar trebui să ne uimească omul prin inteligența sa și prin capacitatea de a iubi.

Din nou, ai dreptate și nu este necesar să mai adaug ceva.

Omul superior este îmbrăcat?

Omul superior se îmbracă cu haina cunoașterii acumulate pe parcursul întrupărilor, iar strălucirea sa reflectă gradul iubirii pe care Mi-o poartă.

El trăiește veșnic în trup?

Nicio formă nu este veșnică, oricât de perfectă ar fi. Dacă o ființă ar trăi o eternitate în formă, oricât de perfectă ar fi forma pe care o poartă, ar însemna că este o ființă judecată, nicidecum una liberă și independentă, asemenea lui Dumnezeu.

Omul superior trăiește între trei mii și zece mii de ani pământești. De-a lungul existenței sale, este preocupat mai mult de cele spirituale și nu petrece prea multă vreme în trup, spre deosebire de omul terestru care își admiră și își iubește carnea. Părăsirea trupului este pentru el o alegere liberă, inspirată divin, și nu un destin inevitabil. Prin urmare, nu ar fi corect să afirmăm că și-a părăsit trupul, întrucât nu a fost legat de acesta cu adevărat. Deși acest fenomen se produce o dată la câteva mii de ani, este resimțit ca o împropătare, nicidecum ca un sfârșit.

După aproape o lună de absență, simt cum îmi recapăt rapid încrederea în mine citind astfel de materiale utile.

Omule, orice răsărit de soare căruia îi acorzi atenția cuvenită

te poate îmbogăți. Soarele îți reamintește că totul este perfect așa cum este, pornind de la clădirile în care se reflectă razele gălbui și până la furnalele industriale care fumegă, stâlpii de telegraf sau copacii căzuți. Prin fața micului disc incandescent zboară stoluri de păsări călătoare care îți transmit acel sentiment eliberator pe care l-ai uitat; și lacrimezi, fără să te observe cineva.

În mod asemănător, Soarele Spiritual se reflectă în toate lucrurile și încălzește toate ființele. În final, ele vor da socoteală pentru măsura în care au reflectat lumina, potrivit capacităților dobândite pe parcursul existențelor.

Dar eu sunt un om sărac și prost, care nu a agonisit prea multe comori adevărate în inima sa, cu atât mai puțin în Cerul promis al lui Dumnezeu, căci prima jumătate a vieții a ignorat diminețile; deși nu sunt descurajat. În casa Tatălui meu mă mulțumesc chiar și cu o nucă.

Pe Pământ, în adolescență, am dormit ziua și am stat de veghe noaptea, pândind ocazii aducătoare de plăceri care nu i-au adus nimic bun sufletului meu, iar în scurtă vreme m-am îmbolnăvit. După prea multă suferință, am înțeles că Pământul nu este un loc ostil, plin de ură și cruzime; societatea oamenilor este. Și totuși, aceasta trebuie să rămână astfel pentru a se face văzută lumina pe care cei puțini au recunoscut-o și și-au atribuit-o.

În lume există oameni care muncesc cu sila din nevoia de a își asigura supraviețuirea. Adesea, aceștia ajung la disperare și sunt predispuși să săvârșească fapte incredibile din pricina lipsurilor. Dacă ar dispune de o sursă de venit care să le ceară un minimum de activitate, nu ar mai munci nicio zi.

Apoi sunt oamenii care muncesc neobosiți, din dorința de a se dezvolta și de a agonisi prin puterile lor. Ei sunt gospodari cinstiți, cărora le merge bine, dar pe care experiența i-a învățat că totul se obține cu trudă și caută să transmită această convingere tuturor muritorilor de rând care îndrăznesc să le ceară ajutorul.

Ultima categorie pe care o voi menționa este și singura care a biruit umanul și și-a atribuit divinul. Aceasta se dedică în mod dezinteresat și ajută fără să țină socoteală, motiv pentru care este plăcută lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu îi vede acțiunile și intenția cu care acestea au fost îndeplinite și o va trata în mod asemănător atunci când va veni timpul.

Omul care caută mereu justificări pentru a nu ajuta, și găsește, chiar dacă din punct de vedere rațional are dreptate, nu este un om bun. Omul bun construiește cu pasiune din voință proprie, leneșul devine invidios și rău și distruge. Dat fiind că ai cunoscut acest

lucru, nu căutați să păreți buni în fața lumii, ci acționați așa cum vă îndeamnă inima, de dragul dreptății adevărate și al iubirii. Cel care caută să pară bun este stăpânit de spiritul ipocriziei.

În viață, răspunzând cu rău la rău vei crea un rău și mai mare. Ascunzând o anumită latură a ta, o vei face să degenereze și vei fi nevoit să ascunzi din ce în ce mai mult din tine însuși, până în clipa în care îți vei uita esența, care este iubirea. Atunci, mediul în care conviețuiești ți se va părea străin și insuportabil. Lumea în care fiecare va căuta să se ridice deasupra celuilalt va deveni un iad, iar noaptea sufletului se va sfârși în clipa în care omul va deveni conștient.

Impecabil expus, nimic de reproșat sau de adăugat. Cuvintele tale sunt din ce în ce mai armonioase, astfel încât mângâie sufletul cititorului, mai degrabă decât să îl încarce cu teorii greu de transpus în cuvinte.

Într-o zi, la serviciu, am cazat o mamă împreună cu copilul ei într-un cartier situat în Pădurea Băneasa din București. Veniseră în căutarea siguranței, căci țara lor este în război. M-a întrebat cum este posibil ca atât de mulți români să fie bogați, de vreme ce știa din auzite că salariile nu sunt prea mari nici aici și că economia scârțâie. Ori țara a progresat și locuitorii se bucură de bunăstare, ori sunt corupți și au devenit din cale-afară de materialişti.

Nu și-a închipuit că Bucureștiul este sufocat de atâtea mașini luxoase, fiecare costând cât trei locuințe, exact cum se întâmplă în Londra, în New York sau în Paris.

Criza și sărăcia sunt doar zvonuri promovate la televizor, iar oricât s-ar plânge lumea, realitatea demonstrează contrariul. Căci, oriunde privești, vezi imobile noi, magazine de top, restaurante și cafenele arhipline, un sistem bancar care merge. Voia doar să afle dacă dimineața se aude cântecul păsărilor de la fereastră. Natura o mai liniștea, căci nu îi mai rămăsese nimic. Lucra la Ambasada Americii din Kiev, Ucraina.

Am povestit această întâmplare aici, pentru a trage un semnal de alarmă, dar și pe o rețea de socializare, iar ca de obicei, reacția audienței m-a lăsat tăcut. Căci oamenii, în loc să se pună în pielea victimei a cărei țară arde și să îi sară în ajutor cu o primire caldă, urmată de o încurajare, au confecționat motive aparent reale prin care și-au justificat indiferența și au judecat o persoană despre care nu cunosc nimic.

Atunci când cei din țara vecină au venit să implore ajutor, pe români i-a apucat dorința de a îi ajuta pe ai lor și de a îi disprețui pe străini. În urmă cu câțiva ani, când i-am rugat să își ajute frații,

au refuzat să se implice, spunând că, dacă îi ajuți, cerșetorii se vor obișnui să primească și vor fugi de orice responsabilitate. Și tot așa, de fiecare dată când un nefericit fără membre se târa printre mașini, la semafor, implorând, oamenii spuneau că amărâtul este scos la înaintare pentru a înduioșa inimi slabe cu starea sa deplorabilă și că eu sunt prea naiv, căci în spate se ascunde o rețea de interlopi care își cumpără limuzine din cei doi-trei lei aruncați pe geam, în scârbă.

Poate că au dreptate, ceea ce este mai mult decât absurd, însă nu îi judec. Cert este că pentru cei care dorm pe străzi și care nu sunt capabili de muncă, realitatea urbană este un iad, iar ignoranța trecătorilor este chiar diavolul care râde de suferința lor.

Pe de altă parte, există și oameni altruiști care s-au mobilizat și au oferit sprijin refugiaților. Aceștia merită o medalie de aur, pe care, dacă cineva le-ar oferi-o cu venerație, nu ar accepta-o. Căci au casă în Cer și Îl poartă pe Dumnezeu în inimă până la sfârșitul vieții și dincolo de ea.

Spre deosebire de ei, eu ajut puțin, uneori doar prin cuvinte. Rolul meu este cel de a le arăta oamenilor calea spre strălucirea lor, dobândită prin fapte. Nu simt nevoia de a ieși în față pentru a fi recunoscut, așa cum nici Creatorul nu se lasă văzut și nu îi cere nimic creației.

Ai exemplificat adevărul în mai puțin de o pagină!

Omul fără spirit este în totalitate mort, chiar dacă respiră și se mișcă, iar trupul său este un mecanism animat, dar inconștient de sine. Existența sa încetează odată cu sfârșitul formei. Chiar dacă sufletul își continuă călătoria, nu va fi conștient. Așa cum sufletele terestre sunt compuse din părți de suflet care provin de la plante și de la animale — adunate cu o precizie divină, formând un suflet uman care trăiește în trup cu scopul finisării — tot așa se dezintegrează la sfârșitul vieții dacă își ratează țelul.

Cunoașterea adevărului și înțelegerea sa îți întăresc inima, o umplu de compasiune și o fac afectuoasă și îndatoritoare. Iar mediul în care trăiești devine suportabil și începi să resimți armonia, asemenea unor mici scântei. Lumile Începătorului sunt adevărate capodopere, însă acest aspect ți se face cunoscut treptat, în funcție de puterea ta de a accepta adevărul despre tine și despre ele. Nimic nu vine la tine mai repede decât trebuie, dar nici nu întârzie.

Dacă în clipa în care citești aceste rânduri te ridici în picioare, determinat de o voință neînduplecată de a schimba ceva în viața ta, convins că începând de astăzi nu vei mai cădea, acesta a fost momentul trezirii tale spirituale, consemnat încă de la Începuturi.

Faptul că ele au ajuns la tine nu este chiar o minune. Permite-mi să îți explic:

Un bătrân pleacă și se întoarce de la serviciu pe același drum întreaga viață. Este rece și posomorât, motiv pentru care ratează orice propunere de prietenie. În ciuda acestui lucru, într-o dimineață, sătul de traiul său plictisitor, ia decizia de a modifica ruta sau pur și simplu lasă trecutul în urmă și pleacă încotro îl poartă pașii. Destinul îi scoate în cale un cățel care îl înduioșează și trezește în sine o iubire care îi transformă atât universul interior, cât și cel exterior. Acest suflet eliberat nu este înălțat întâmplător, ci a așteptat încă de la naștere mântuirea, fiind motivul pentru care s-a născut în formă, deși, din punct de vedere omenesc, nu a știut nimic.

Unele suflete așteaptă de miliarde de ani să trăiască o viață pe Pământ, pentru a se trezi prin intermediul ei și a își acoperi deficiențele descoperite sau a se finisa. Căci în preajma Tatălui nu pot trăi suflete incomplete sau întunecate, ci doar suflete strălucitoare, iubitoare, smerite și chivernisite; dar El are răbdare cu fiecare.

Acești stâlpi cunoscuți în toate lumile au săvârșit fapte de un eroism ieșit din comun. Celor despre care vă vorbesc, Tatăl, care este Iubirea de Început, le oferă totul, dar ei nu păstrează nimic, ci dăruiesc din harul lor tuturor însetaților. Prin refuz, își dublează frumusețea, luminând atât de puternic încât orbesc creația. Iar prin dedicare, își fac sufletul și mai frumos.

Îți mulțumesc în numele întregii umanități pentru iubirea Ta care umple spațiul infinit și în absența căreia nu există nimic, deși cei mai mulți dintre noi nu o pot vedea. Îți mulțumesc pentru răbdarea și pentru înțelepciunea cu care tratezi fiecare situație, dar și pentru decizia de a nu renunța la o creație care se batjocorește și se ucide cu sânge rece în zilele actuale, mai mult decât în întreaga istorie barbară a acestui neam de năpârci.

Omului nu îi este ușor să trăiască departe de iubire, pășind în noaptea sufletului său din care, fără mâna Ta, nu s-ar putea elibera. Îți mulțumesc pentru Soarele care ne luminează, ne încălzește și ne hrănește indiferent de merit. Doar sâmburele divin sădit în fiecare inimă este viu și rămâne după dispariția ființelor efemere.

Îți mulțumesc pentru adevărul lăsat, datorită căruia știm cine suntem, ce avem de făcut și unde ne vom întoarce. Tu ne inspiri să alegem ceea ce trebuie și ne dăruiești priceperea de care avem nevoie. Pe parcurs, eu am fructificat acest dar neprețuit, prin care le ofer oamenilor călăuzire spirituală și servicii în plan material, asigurându-mi astfel cele de trebuință.

Astăzi dețin lucruri alese. Noua mea locuință este modernă și eficientă energetic. Este bine amplasată, complet automatizată și răspunde la comenzi vocale. Lumea trebuie să știe că pentru toate darurile am muncit și le merit cu vârf și îndesat. În prima jumătate a vieții am îndurat foamea cu săptămânile, apoi cu lunile. Astfel au trecut anii, în timp ce rudele și prietenii priveau indiferenți la situația mea, ridicând din umeri.

Mă destind pe scaunul meu de birou care costă cât un salariu decent și sorb o cafea aromată livrată de urgență din Nicaragua, pentru a nu își pierde savoarea. Și totuși, bunurile care îmi oferă confort sunt doar o imagine a Împărăției care a coborât la mine și m-a îmbogățit. Acestea sunt uneltele de care mă folosesc pentru finisarea sufletului meu. Totodată, buna organizare și curățenia îmi reflectă ordinea lăuntrică.

Cred că orice căutător de lumină ar trebui să trăiască în pace și în bunăstare, pentru a se putea concentra pe învățătura hristică și a o aplica, nu să trudească pentru trup întreaga existență.

Perioada în care eram fericit în lumea mea, neștiind prea multe și, de fapt, nici nu aveam nevoie, s-a stins. Astăzi, cunoașterea mă apasă din ce în ce mai tare, și este bine așa. Căci lipsa cunoașterii ne face să simțim că plutim și să ne bucurăm doar pentru noi, dar, conform rațiunii, nu este drept ca unii să fie fericiți în timp ce alții sunt torturați și uciși. Acest comportament denotă nebulie.

Dacă am fi fost educați astfel încât să înțelegem că viața terestră este doar o scurtă călătorie într-un vast infinit, asemenea unei etape pregătitoare în care fiecare zi este importantă, și dacă am fi acceptat că lumea este unealta perfectă, nu ne-am mai fi agățat de oameni, locuri și lucruri. Am fi privit orice situație cu o atitudine pozitivă, încununată de recunoștință.

Dacă aș fi fost crescut în esența adevărului, nu aș mai fi intrat în panică la auzul amenințărilor primite în copilărie, în special din partea educatorilor sau a părinților religioși, care își doreau să mă supun sistemului, în scopul supraviețuirii. Gândeau că nimeni nu poate schimba nimic în această lume a iadului și că, refuzând programa școlară, voi ajunge pe străzi, iar neîmplinirea mă va urmări întreaga viață. Asemenea cuvinte, adresate unui copil, traumatizează și se agață de el, măcinându-i sufletul precum o carie — iar de cele mai multe ori, otrava țâșnește chiar din inimile părinților iubitori.

Astăzi, spre alinarea mea, știu că viața nu se termină odată cu trupul, iar la nenorocirea care urmează refuzului de a participa la sclavia sufletească nu sunt condamnat pe viață, ci doar pentru acei

treizeci de ani pe care îi mai am de trăit în formă. Adevărata viață continuă în veșnicie, într-o libertate deplină și o iubire necunoscută, de unde scuipe pe societatea mincinoasă și împuțită a orbilor. Spiritul Își va inspira întotdeauna copiii ascultători să descopere căi netede și înguste, cu ajutorul cărora vor ocoli abisurile și vor trece nevătămați prin toate furtunile.

Astăzi, puțini oameni investesc în gândire. Cei mai mulți nu caută să și-o cultive, convinși că gândirea nu se vede și că orice investiție de acest fel ar fi o risipă — însă se înșală. Gândirea se vede în faptele oamenilor și în deciziile lor zilnice. De ea depind viitorul individual și cel al comunității, sănătatea și bunăstarea. La cea mai mică tresărire a voinței tale, cititorule, Dumnezeu îți va trimite un impuls care te va propulsa în direcția hotărâtă chiar de tine, la Începuturi, dar despre care astăzi nu știi nimic.

Astfel, dacă lenea provoacă moartea spirituală și, ulterior, pe cea materială, sufletele latente trebuie să se trezească și să devină active, citind, asimilând, simțind și, nu în ultimul rând, aplicând învățătura.

Omul care nu este dispus să se ajute pe sine, nu va primi ajutor nici din partea lui Dumnezeu. În clipa în care va fi dispus să dea drumul la tot și să își recunoască neputința, ajutorul divin nu va întârzia.

La frumusețea umană contribuie și bunătatea, și seriozitatea, nu doar acoperirea presupuselor defecte prin modalitățile binecunoscute. Așadar, lasă-te inspirat și trăiește astfel încât, la sfârșit, să nu ai niciun regret — nu pentru că ai săvârșit totul perfect, ci pentru că ai privit fiecare greșeală drept un pas spre perfecționarea ta.

Chiar dacă vei încerca să Îl iubești pe Dumnezeu la îndemnul unei persoane dragi ție, nu vei înțelege modul în care divinitatea așază lucrurile, iar trezirea va întârzia. Dumnezeu te ajută astfel încât să crezi că te ajuți singur, pentru a dobândi o gândire independentă. Îndată ce vei conștientiza acest lucru, Îl vei iubi în mod natural și nu prin determinism.

Poartă zâmbetul pe față și bucuria în inimă, indiferent cât de greu ți-a fost sau încă îți este. Fii un om modest, cu caracter blând și cu o gândire profundă. Fii sincer cu cel care a dovedit că merită. Păstrează-ți loialitatea și credința. Rămâi tu însuși până la sfârșit.

După revelarea acestor cuvinte, voi credeți că apariția unui profet este un pericol pentru umanitate, căci el vine cu intenția de a vă priva de traiul în plăcerea egoistă atât de dulce. Și totuși, adevărul este contrar gândirii adormite. Precum este astăzi, așa

a fost și în trecut. Trimisul Meu vine pentru a vă reda libertatea și independența pierdute. Totodată, prevestește nenorocirile care vor veni drept urmare a faptelor voastre, și nu din mânia divină. Firul vieții este pe cale să se rupă, iar distrugerea să se reverse asupra voastră, nimicind până la ultimul vierme nenorocit, ascuns într-un buncăr împreună cu familia pe care, în orgoliul său, și-a condamnat-o.

Trimisul Meu este un om superior, născut în spirit la vremea sa, care și-a luat un trup material asemenea vouă doar pentru ca voi să îl recunoașteți și astfel să primiți lumina. El nu proroceste pentru sine, ci prin el Mă adresez Eu celor pe care îi întâlnește și îi alină.

„Dar el era un om simplu, lipsit de orice strălucire și limitat în toate aspectele umane. Și, singură, inima sa rostea adevărul Meu, pentru ca oamenii să îl recunoască și să și-l atribuie. Însă nu l-au recunoscut“. În scurt timp, distrugerea a venit așa cum îi avertizase, chiar dacă nu a fost una totală, ci o succesiune de evenimente care au curățat și au trezit rasa umană.

Omul material este orb în fața adevăratelor valori. De aceea, netrebnicul se bucură de atenție, iar omul bun trece neobservat. În lumea așa cum o cunoașteți, adevărul, care va fi auzit de toți, va fi primit doar de spiritele mature și independente, nicidecum de instituții și de autorități. El propovăduiește împotriva instituțiilor politice și religioase, spre mustrare și îndreptare. Oamenii neputincioși într-ale lumii vor fi mângâiați de adevărul care este astăzi vestit cu trâmbița, de pe acoperișul caselor.

Adevărul este singurul vostru sprijin. El vă oferă acea forță care face ca un singur om trezit să poată țină piept unui milion de oameni adormiți, și chiar mai mult decât atât.

Aceasta, despre care îți vorbesc, este puterea naturală care se dezvoltă în om conform rânduirii Mele. Împărăția Spirituală nu se dăruiește printr-o intervenție supranaturală asupra creaturilor libere și, prin urmare, nu reprezintă o abatere impertinentă de la legea Celui care a hotărât-o, ci li se descoperă, în etape, căutătorilor — acelor căutători care se leapădă de fantezia lumească și ies din mocirlă. Ceea ce se naște în om și este bun rămâne, și nu va fi îndepărtat nici dacă întreaga lume l-ar urî pentru harul dobândit.

Omul vechi, politic și religios, se concentrează pe convertire, pentru că aceasta îi aduce beneficii. Puterea sa de convingere este clădită pe cuvinte pompoase și pe promisiuni printre care se strecoară frânturi de adevăr extrase din fapte istorice, dar al căror

sens a fost modificat de fondatorii acelor instituții. Este de la sine înțeles că Dumnezeu care v-a dăruit unealta desăvârșirii și harul gândirii independente nu vă constrânge. Ce interes ar putea avea Cel căruia Îi aparține totul și fără de care nu ar exista nimic?

Gândește-te în intimitate la cele pe care ți le-am descoperit și atribuie-ți învățătura hristică. Aceasta este singura învățătură pe care sufletul tău o recunoaște și care te ajută cu adevărat. Nu este o învățătură modernă sau libertină și nu este răstălmăcită, este cuvântul curat care a ieșit din gura lui Dumnezeu la început și pe care, de-a lungul istoriei, preoții și împărații l-au modelat în funcție de interesele lor. În cele din urmă, nu au mai înțeles nimic; cuvântul s-a transformat într-o doctrină, iar credința a devenit o superstiție.

Opiniile vremelnice și identitățile vor trece, dar Spiritul nu va trece, nici dacă veți urî și răstigni tot ceea ce este frumos în lume și în om.

Mai important decât puterea, sănătatea și aspectul trupului este sufletul care îl posedă. Atât în trup, cât și în afara sa, răutatea se abate asupra ta doar dacă ești tu rău mai întâi. Din moarte vei gusta doar dacă ești mort. În realitatea lui Dumnezeu doar morții mor; cei vii trăiesc la nesfârșit prin Mine și prin spiritul care au devenit.

În societatea modernă, banul a făcut ca femeia să nu mai aibă nevoie de bărbat, iar bărbatul să trăiască fără femeie. Adevăratele necesități umane sunt ascunse, în timp ce vanitatea și orgoliul sunt afișate. Spiritul judecății pătrunde cel mai repede în copii și cu greu mai poate fi înlăturat.

Ai rostit un adevăr tulburător, pe care aș vrea să îl subliniez povestind o întâmplare care mi-a atras atenția dis-de-diminează, în timp ce mă îndreptam spre serviciu.

O mamă mergea pe stradă împreună cu fetița sa, ținând-o de mână. La un moment dat, pierdută printre gânduri, a scăpat mâna fetiței. Atunci, asemenea unui reflex, copila a exclamat pe un ton aspru, spunându-i: „Mami, o mână nu ești în stare să ții!”

Prin cuvintele fetiței, care de fapt erau ale tatălui rostite prin gura fiicei, aceasta și-a desconsiderat mama în totalitate, nu doar pentru că într-un moment de neatenție a scăpat-o din mână. Micul suflet a preluat deja bagajul emoțional al părinților săi, la care va adăuga și încărcătura proprie. Acesta este un suflet slab, care preia și manifestă, nu acționează de la sine, așa cum a fost creat.

Mai degrabă decât ceea ce îi spui, omul își va aminti cum l-ai făcut să se simtă. Spune-i partenerului tău că îl iubești, în timp ce

împachetezi lucrurile și îl părăsești, și te vei convinge de ipocrizia umană. Astfel se simt și copiii ignorați de către părinții prea ocupați cu propria persoană și cu legăturile adultere mizerabile.

Omul lăsat de izbeliște crește ca o buruiănă inutilă pe câmp. Chiar dacă populează Pământul și își stabilește diverse obiective, nu găsește un scop, iar în fața Mea este doar un fruct mort.

În general, oamenii se înrăiesc atunci când autoritatea căreia, în prostia lor, îi dăruiesc încrederea, ignoră legea pe care îi forțează pe ei să o urmeze fără abatere. De aceea, cei decepționați devin reci și răzbunători, pierzându-și atașamentul față de viețile lor mizerabile, de care aleg să se elibereze. În setea lor de sânge, caută să rănească cât mai multe suflete, iar de cele mai multe ori reușesc, cu ajutorul armelor atât de ușor de procurat.

Pe lângă acceptarea învățăturii și aplicarea sa în viața de zi cu zi, inima omului trebuie să crească în iubire. Altfel, eforturile astronomice sunt zadarnice. Apropierea de Dumnezeu și cinstirea aproapelui, pentru simplul fapt că există, vor veni de la sine.

Este adevărat că, mai degrabă decât ceea ce îi spui, omul își va aminti cum l-ai făcut să se simtă. Tu l-ai chemat și l-ai primit cu iubire, indiferent de slăbiciunile sale și de greșelile cât muntele.

În ceea ce mă privește, sunt convins că nu Te-aș fi cunoscut și nu Te-aș fi urmat dacă lumea m-ar fi iubit. Nu aș fi căutat alinare în altă parte, ci aș fi cinstit societatea oamenilor cu ochii închiși. Răul îți forțează copiii să caute binele, iar Tu ai hotărât lucrurile astfel încât căutătorii să găsească ceea ce caută, dacă au o voință fermă și un gram de credință.

În clipele noastre de descurajare, Tu ne arăți un semn care ne întărește. Atunci când credința se diminuează, dorința de a trăi ne părăsește, pentru că viața știe să ne scuture de bucuria de a fi vii. Tu ne încerci ușor la început, ne modelezi pe parcurs, iar la sfârșit ne desprinzi de lumea din care nu suntem și care nu ne aparține.

Pe Pământ, omul superior este asemenea unui împărat bogat și iubit de poporul său, pe care îl păstorește cu credincioșie, însă pe care îl lasă singur pentru un timp. Își ia o haină de cerșetor și pleacă spre meleaguri îndepărtate pentru a rosti adevărul eliberator prizonierilor din regatele conduse de entități primitive. Deși în călătoria sa dificilă găsește o colibă improvizată și câteva lemne de foc cu care să se încălzească, nu rămâne, ci cugetă conștient pe durata aventurii și nu renunță la împărăția sa pentru un coteț care îi promite o alinare infimă.

Dacă Dumnezeuul căruia I se supun forțele pozitive și negative ale acestei lumi îți este Prieten, de ce te-ai teme de elementele din

care este alcătuită lumea? Dacă voința infailibilă a Împăratului este ca tu să fii protejat, în ciuda tuturor furtunilor, să fii sănătos mental și spiritual și să nu duci lipsă de nimic până la bătrânețe, cine s-ar putea împotrivi deciziei Sale? Singura cale de abatere de la viața abundentă care ți-a fost dăruită este folosirea necorespunzătoare a libertății — o alegere prin care îți provoci răul în necunoștință de cauză și din care cu foarte mare dificultate mai poți reveni.

În copilărie, în perioada în care părinții mei erau înscrisi într-o comunitate de susținere și de încurajare a familiilor nevoiașе, primeam anual alimente și hăinuțe din partea membrilor generoși. Eu și fratele meu, Roberto, experimentam o senzație extraordinară descoperindu-le. Entuziasmul și curiozitatea noastră erau accentuate de vârstă, însă astăzi, după treizeci de ani, îmi dau seama că acea perioadă a fost și cea mai frumoasă din viața mea.

Tata, care nu era foarte priceput la treburile gospodărești, dar avea o voință de fier, construisе o cămară cu trei rafturi din placaj gros, care se deformatеră în timp din cauza umezelii și a greutateii. Ele se sprijineau pe două margini din fier grunduit, sudate de un coleg de serviciu la fabrică. Aceste polițe se umpleau atunci când sosea tirul cu ajutoare. Alimentele și hăinuțele care nu mai încăpeau în cămară erau așezate de tata în cutii și trimise în întreaga țară, rudelor și prietenilor.

Pe atunci, în România, sărăcia era în floare, iar cunoașterea și intenția curată lipseau. Chiar și strângătorii sau cei care primiseră moșteniri se chinuiau de la o zi la alta, pentru că magazinele erau aproape goale. Locuitorii duceau o luptă pentru supraviețuire, iar vina o purtau comuniștii care sufocaseră timp de zeci de ani mai bine de jumătate din Europa, impunând idei tiranice, susținute de orice cetățean dezinformaт și adormit.

Familiile își petreceau sărbătorile iernii cu rachiu și vin prost de țară, băuturi servite alături de fierturile din carne de porc. Din acestea, mamele pregăteau preparate tradiționale, considerate delicatese. Afumătura, piftia, lebărul și murăturile asortate nu lipseau niciodată de pe balcoanele mucegăite. Șuieratul vântului se auzea în întreaga casă, iar frigul pătrundea printre geamurile înghețate cu chitul măcinat de timp.

Susținătorii guvernului difuzau la televizor doar propagandă comunistă și ortodoxă, astfel încât simțeam că mă întunec urmărind-o. Micuța cutie din lemn, marca Olt, ale cărei butoane lipseau cu desăvârșire — în locul lor înfigând bețe de chibrit — nu oferea programe educaționale, în afară de Teleenciclopedia care prezenta viața sălbatică a animalelor.

Adesea, îmi aminteam de cămara noastră arhiplină și o admiram. Era înțesată de sticle metalice cu ulei de măsline de cea mai bună calitate, de pungi cu făină, de biscuiți cu ciocolată și de paste italiene. Mierea naturală la butoi ne ajungea tot anul.

Ne petreceam timpul preparând checuri și prăjituri la cuptor, lingând oalele și farfuriile, simțindu-ne iubiți de ființele angelice care ne vegheau și care aveau grijă să nu ne lipsească nimic.

Alberto, natura vă oferă tot ceea ce aveți nevoie, pe toate platurile, fapt deja dovedit. Copacii vă protejează de arșița verii și vă încălzesc cu crengile uscate și cu frunzele așternute toamna pe alei. Primăvara, tot ei vă îmbracă cu puful pe care vi-l oferă din abundență. Dar voi nu îl prelucrați, ci îl călcați în picioare, risipind o resursă care pur și simplu există. Salcâmul vă îmbogățește cu miere și cu ceaiuri aromate, iar pușini sunt aceia care știu să recunoască plantele medicinale benefice.

Vinurile îmbuteliate cu care vă alimentați din magazine sunt doar o copie a celor de odinioară, asemenea fructelor. La esențele naturale încă mai are acces un număr mic de persoane înstărite și influente. Parfumul obținut din petale și sevă de scoarță nu se mai găsește. Înlocuitorul funcționează, murmurăți, fără să aveți habar de adevăratul efect al produsului.

Alege doi prizonieri condamnați la închisoare pe viață, lipsiți de energie vitală și de scop, răpuși de anxietate, care și-au petrecut ultimii douăzeci de ani într-o celulă întunecată, și tratează-i astfel: primului administrează-i calmante, iar celui altă oferă-i o zi sub cerul liber; pe o pășune verde. La sfârșitul zilei, interoghează-i și observă diferența.

Așadar, ieși în față cu curaj, ca un om bun ce ești, chiar dacă oamenii nepotriviiți te vor critica. Expunerea este singura modalitate prin care îi poți trezi pe cei potrivii.

Omule, lumea este mai mare decât camera ta, decât școala în care înveți sau decât locul de muncă. În viață, pentru tot ceea ce vrei să obții, ai nevoie să lucrezi cu imaginația, prima ta unealtă spirituală, și nu cu trupul, care este ultima. La bază, ești o esență atmosferică (a se citi spirituală). Aceasta, asemenea atmosferei care însuflețește Pământul, îți însuflețește trupul. În clipa în care atmosfera își schimbă starea, este modificată și materia.

O planetă alcătuită din același material ca și Pământul, dar lipsită de atmosferă, este moartă. Pe ea nu poate trăi nicio ființă liberă, iar solul ei este, în esență, nimic. Acesta nu are conștiință nici măcar la nivel de atom. Dacă ai ridica un bulgăre de acolo în pumn, s-ar sfărâma, pur și simplu. Trebuie să știi că atmosfera

conține toate elementele necesare vieții și că, prin intermediul ei, spiritele Cerului pătrund în materia Pământului.

Cerul însușește atmosfera perceptibilă, care poartă suflute în ea, și înalță solul, transformându-l în plante, în animale și, nu în ultimul rând, în oameni. Apa este cea de-a doua stare atmosferică. Aceasta învâluie lumea asemenea unei plapumi. Cele două se regăsesc atât înăuntrul tău, cât și în afara ta, și slăvesc Numele Meu.

Ceva mai frumos nu am citit niciodată!

În trup, binele doarme asemenea răului, care este orb. Astfel, îngerii Mei trudesce pentru a păstra spiritele umane active. Îngerii coboară în straturile materiei groșiere și le revigorează. Despre aceștia se mai spune că mișcă lumile, altfel evoluția civilizațiilor ar stagna, iar desăvârșirea nu s-ar mai produce.

Pe Pământ, oamenii cu adevărat fericiți sunt cei care trăiesc în adevăr și în iubire. Cele două, împreună cu răbdarea și cu perseverența, nasc armonia. Căci, indiferent unde te-ai afla sau cu cine, dacă nu vei simți viața interioară care înflorește în inimă, fericirea va fi o iluzie. Omul superior știe că Eu nu sunt ascuns și că nu sunt departe. Sunt chiar acum alături de el, înăuntrul său și în afara sa. Cauza pentru care mulți se simt singuri și abandonați rezidă în credințele neadevărate pe care și le-au construit despre iubire; prin care o asociază cu un atașament dureros față de partener și de care fug, deși lucrurile nu stau astfel. Ura te leagă mai tare de o persoană decât iubirea.

Ce s-a întâmplat cu acea fericire de copil?

Bucuria s-a stins treptat, odată cu maturizarea. Totuși, astăzi știu că tristețea nu este un semn al maturității, ci al slăbiciunii, și că adolescența aduce cu sine numeroase evenimente neprevăzute care provoacă confuzie. Privești descurajat cum viața ți se năruie atunci când cei dragi te trădează, iar prietenii te abandonează. Cu toții așteaptă ceva de la tine, însă cu cât le faci mai mult bine, cu atât mai mult te desconsideră. În ochii oamenilor încetezi să mai fii acel copil vulnerabil, care se supune în schimbul validării, și îți formezi o opinie proprie, rebelă și insuportabilă.

Viziunea limitată, goana după succes, dorința de popularitate, serile irosite în oraș alături de prietenii aparenti, falsa identitate și mândria îțiucid sufletul. Frumusețea lăuntrică moare, iar trupul se urâtește.

Îmi amintesc prima parte a tinereții, perioadă în care nu am realizat nimic bun pentru mine sau pentru ceilalți. M-am amuzat cu grupul pe seama celor mai slabi dintre noi, seară de seară, cu

glume neinspirate și cu râsete viclene până la ivirea zorilor. Parcă cineva m-ar fi privat de cincisprezece ani din viață, fără acordul meu, însă diavolul care mă chinuia eram chiar eu, cel care acum regretă și se umple de vină. Cu cât petreceam mai mult în lumea condamnaților, cu atât mă alipeam mai tare de ea, pierzând până și ultima firimitură de har din inima mea. În final, asemenea unui refugiu, lumea mea s-a transformat într-o iubire dependentă de o fată.

Astfel, m-am lăsat format de oameni și nu de Tine, Adevăratul Învățător, și mi-am dorit să nu mai fiu. Căci nouă trebuie să ni se scufunde corăbiile, să ni se prăbușească avioanele și să se stingă Soarele pentru a prețui fericirea care pur și simplu este și pentru a conștientiza liniștea neprețuită la care renunțăm în goana după himere.

În fond, ce este viața, a cărei frumusețe se arată la sfârșit?

Viața este despre cât de multă iubire poți suporta.

Am crezut că este despre cât de multă suferință poți îndura.

Iubitule, întreaga viață este despre iubire. Cu cât suporti mai multă iubire, cu atât Mă pot apropia de tine mai mult. Prezența Mea blândă îți aduce alinare, abundență și frumusețe. Adevărata împlinire constă în importanța pe care o acorzi scopului divin.

Pentru o mai bună înțelegere, ieși pe un drum drept și alege-ți un obiectiv îndepărtat pe care să îl focalizezi. Acesta poate fi un deal, un copac sau o casă. Îndreaptă-te spre el fără a îl scăpa din privire. Nu vei putea înainta prea mult astfel, pentru că vei călca într-o groapă, te va lătra un câine sau ți se va face sete. Obiectivul spre care îți ațintești privirea este chiar scopul pentru care M-ai implorat să te naști pe această planetă. Provocările întâlnite te fac să uiți cine ești și care este destinația ta, precum în pilda cu împăratul îmbrăcat în haine de cerșetor.

În ciuda haosului, omului superior îi voi dezvălui destinația și modalitatea prin care să parcurgă distanța. Și totuși, oamenii îi vor cinsti pe cei care supun materia și nu pe cei care îi eliberează de ea. Așa a fost și așa va fi. Cauza este somnul spiritual și rațional în care s-a scufundat omenirea. Astăzi, numai iubirea vă mai eliberează de iad, prin mesagerii Mei, cărora generațiile viitoare le vor fi recunoscătoare. În viitor, bulevardele și parcurile vă vor purta numele, iar lacrimile celor salvați vor curge asemenea unui izvor pentru scribii prin care le-am străpuns zidurile inimii.

Ura te leagă mai tare de o persoană decât iubirea. În iubire nu există înlănțuire, adică dependență, ci încredere și libertate. Viața mondenă nu este chiar atât de strălucită nici măcar atunci

când o trăiești la cel mai înalt nivel. Nici săptămânile petrecute pe iahturi în valoare de mai multe sute de milioane de euro nu îți aduc pacea. Nici cu bucătarii și cu servitorii lângă tine nu devii mai sănătos. Nici toți banii din lume nu vor putea cumpăra iubirea copilului tău. Sătul de băuturi fine și urmărind cele mai bune filme, nu te mai stimulează nimic. Golul te apasă, iar pofta pentru plăceri se stinge.

Ce vei face cu banii în ziua în care îi vei obține pe toți? Nimic bun pentru tine sau pentru ceilalți. Aroganța îi amplifică somnul celui care oferă, dar și celui care capătă. Tu accepți viața care ți s-a dat și trăiește-o cu bucurie. Fructifică-ți priceperea, practică altruismul și atribuie-ți învățătura Mea.

Odată ce Mă vei descoperi și vei trăi conform ordinii divine, îți voi da orice Îmi vei cere. Cererea ta nu trebuie să fie absurdă, egoistă sau un test. Eu vă ofer sarcini ușoare și vieți care curg lin de la început până la sfârșit. Fluviul vieții eterne nu se împotmolește în buștenii întâlniți în cale și în gunoii aruncat de lume. În acest tablou, pietrele purifică apa, tot așa cum încercările vieții vă curăță inima. Ferice de cei încercați, căci ei vor moșteni pacea și veșnicia.

În continuare, mi-ar plăcea să conștientizezi importanța vieții terestre. Dacă trăiești în condiții de sărăcie, dacă ai fost trădat și părăsit, condamnat la închisoare pe viață sau imobilizat la pat, suferința ta va fi scurtă, iar bucuria veșnică va fi nemăsurată. În acest scurt timp, ți-ai format temelia pentru viața spirituală care a început. Căci nimeni nu ar alege să petreacă zece mii de ani în vinovăție și în regret, încercând să se îndrepte, dar fără rezultat, atâta timp cât pe Pământ s-ar putea elibera într-o clipă, printr-o singură decizie.

Omul superior este încercat mai des. Examenale sale sunt mai complexe și mai severe decât ale unuia care are un vârf mai mic de cucerit. Un copil este supus și priceput în activitățile vârstei, pentru care este admirat și iubit. Altul își iese din fire și nu poate accepta situația sa. Acesta din urmă este predispus la a încheia socotelile cu viața sau a suferi trei sferturi din ea, însă, la sfârșit, va triumfa. Primul va reveni pe Pământ după părăsirea trupului, iar al doilea va străpunge cel mai înalt Cer cu viteza fulgerului. Așa am hotărât Eu lucrurile pentru voi și nu vă este de folos să cunoașteți mai multe.

În zilele mai liniștite, la serviciu, obișnuiește să vină o fetiță de șapte ani, care cere apă și apoi intră la toaletă. Ea are o fire timidă și este foarte respectuoasă. De fiecare dată când închide ușa

după ea, din baie se aud însă țipete puternice și scrâșnete de dinți. În mai puțin de un minut iese, îmi mulțumește și își reia joaca, cu obrajii înroșiți și cu părul ciufulit.

Colegii, fiind prea comozi pentru o analiză spirituală a acestei situații, au ajuns la concluzia că fetița este nebună. Totuși, eu am observat-o discret atunci când a lăsat ușa deschisă și am căzut pe gânduri:

Fetița, care era de o frumusețe nemaiîntâlnită, stătea în fața oglinzii și se trăgea de păr și de obraji până se înroșea, ținând de parcă ar fi vrut să spulbere Pământul, ca și cum sufletul său nu își accepta trupul de care oglinda îi amintea atunci când intra.

Gesturile tăcute ale sufletului măreț și luminos mi-au transmis că refuza identificarea cu o formă atât de firavă, de șaptezeci de centimetri înălțime, cu fața rotundă și cu părul prins în două codițe ridicole, pe care încerca să și le smulgă. În scurt timp, sufletul se retrăgea, iar fetița revenea la rațiunea umană, se spăla pe ochi și ieșea de la toaletă.

Când se va opri acest calvar omenesc, pentru a sta laolaltă și a gusta din miera de sub Cer?

Odată ce sufletul vostru se va uni cu Spiritul Lăuntric, chinul va lua sfârșit. Spiritul conține în Sine toate elementele din care a fost alcătuită creația, căci din El provin toate lucrurile văzute și nevăzute. Spre deosebire de Spirit, sufletul este doar o parte din întreg. Această parte, înzestrată cu o conștiință individuală, poate fi atacată de o altă asemănătoare și, astfel, trăiește o experiență conflictuală care îi provoacă suferință.

Aerul cald care se ridică în atmosferă și întâlnește pungile de aer rece cu care intră în conflict, naște o forță care electrizează și mineralizează solul. Aceasta este o realitate, iar lucrurile trebuie să funcționeze astfel până la sfârșitul lumii materiale, pentru voi și pentru lume.

Cele două părți care provoacă conflictul atmosferic ar putea fi afectate de luptele pe care le poartă de atâta vreme. Dar dacă Spiritul conține atât aerul cald, cât și aerul rece, noi înțelegem că nu există niciun conflict, iar suferința ia sfârșit. Pentru El, dansul micilor particule cu polarități opuse se desfășoară armonios, iar gândul că o parte o învinge pe cealaltă devine absurd. Spiritul nu cunoaște nicio amenințare.

Fiecare om este creat după chipul și asemănarea Domnului Spiritelor, iar esența tuturor creaturilor este întregul.

Îți mulțumesc pentru această nouă viziune. Cu fiecare cuvânt rostit de Tine descopăr în mine o nouă putere.

Astăzi îmi răsună în minte cuvinte pe care nu le cunosc și pe care nu le-am mai auzit niciodată; sunt privilegiat! Acestea sunt: Spiritul Primordial tânjește să se unească cu spiritul renăscut al omului și să rămână Una în eternitate. Cum ar trebui înțele acest lucru?

Nu precum un Dumnezeu ar căuta să se unească cu un altul, ci precum Mirele divin și iubitor suspină de dor după mireasa Sa, care a fost pierdută și regăsită. Astăzi se desfășoară recuperarea ei. Mirele, Spiritul Primordial, veghează la capul miresei, spiritul întrupat, pentru a birui Pământul și a se alătura Cerului.

Trebuie să știți că la prima administrare a medicației, trupul slăbit al pacientului devine și mai fragil. Aceasta este însă unica metodă cunoscută de înlăturare a bolii.

Adevărat îți spun că dacă un suflet măreț precum cel al fetei și-ar accepta trupul și ar trăi în iubirea de sine, ar fi nebun. Astfel, s-ar materializa definitiv și cu mari eforturi ar mai putea fi smuls din lume. Nici chiar cu ajutorul îngerilor Mei cei mai de seamă nu s-ar putea întoarce acolo de unde a venit.

Disconfortul, teama și sărăcia au rolul de a ține sufletul activ și nu îi permit să fie absorbit de materie. Voi trăiți în lume, dar nu sunteți din ea. Suferiți pe parcursul vieții terestre, dar înainte de întrupare și după ea sunteți fericirea.

Nu îi poți impune unui om aflat în durere să descopere planul pentru obținerea vieții eterne, care se obține prin procesul îndelungat al desăvârșirii sufletești, cu ajutorul Meu, și să îl urmeze. El are nevoie de o soluție rapidă la început. Lui Dumnezeu nimic nu Îi este imposibil. Drept dovadă, orice păcătos poate fi absolvit de judecata materiei într-un sfert de ceas, pe cruce. Dar Eu v-am descoperit o cale mai blândă de îndreptare și dispun de răbdare. Trebuie doar să faceți un pas spre Mine, iar Eu voi parcurge restul distanței. Crescând sub aripa învățaturii Mele, judecata voastră va fi înlăturată treptat, asemenea unei greutăți din care se pierde puțin câte puțin pe drum și devine din ce în ce mai ușoară.

Lucrurile vor decurge astfel pentru cei care se vor strădui să rămână dreți până la sfârșit și care nu se vor abate de la calea vieții independente la prima tentație, seduși de diverse avantaje și fortificându-și identitatea terestră. Faima este o oroare în ochii Mei și reprezintă moartea spiritului omenesc.

Adevărata putere nu ți-o poate dăruia nimeni, ci o dobândești singur. Fructele divine nu îți pică în gură, ci te cațeri în Copacul Vieții și le culegi singur. Așa funcționează lucrurile, și este bine. Împărăția Spirituală se cucerește prin forță, deopotrivă printr-o

luptă aprigă și prin toate celelalte mijloace pe care omul le are la dispoziție.

Omule, faptul că ai fost sărac și nu ți-ai pierdut credința este o minune, dar dacă ai devenit bogat și ai rămas un om drept, ai săvârșit o minune și mai mare. Căci în lume trăiesc mulți oameni insensibili, care sunt agitați și gălăgioși, iar în goana lor nu fac nimic și nu cunosc absolut nimic. Pentru aceștia totul este astăzi, de aceea investesc doar în trup. Omul superior se trezește cu Mine în inimă în fiecare dimineață și își păstrează recunoștința până la sfârșit, rămânând ferm în adevăr și în iubire.

Traiu alături de o persoană insensibilă te privează de puritate și de lumină lăuntrică. Decizia de a îi pune capăt este mierea. În această situație, toleranța este slăbiciune, iar iertarea este o mască în spatele căreia se ascunde dependența.

Cel mai rău lucru care ți se poate întâmpla în această viață este să îți pierzi credința. Credința că nu te-ai născut în zadar pe acest Pământ, că ai un scop și, pe deasupra, un Tată, este mierea hrânitoare care îți asigură supraviețuirea. Cel mai rău lucru care ți se poate întâmpla nu este să pierzi pe cineva drag, să sărăcești, să te îmbolnăvești sau să îți părăsești trupul — acesta din urmă este, poate, cel mai bun lucru.

Cu cât ești mai pur, cu atât te vei chinui mai puțin. Cu cât te apropii de Spiritul Primordial, cu atât mai devreme vei înțelege că oamenii de succes, care au reușit, în comparație cu tine, care te-ai luptat și ai eșuat, deși ești la fel de priceput, sunt una cu tine. Împreună alcătuiești acel organism menționat de-a lungul scrierilor noastre; și nu există invidie în interiorul lui Unu.

Mulți tineri, sensibilizați prin intermediul unui film sau al unei cărți, simt acel impuls divin în inimile lor și se hotărăsc să ajute. Sentimentul, însă, se înclină mai mult spre a își construi o imagine de salvatori decât a oferi ajutor, fără nicio așteptare, din umbră. Aceasta este o altă oroare care va fi remediată.

Adevărul nu se tocmește cu minciuna pentru profit sau auto-ritate, ci rămâne curat indiferent de presiunea pe care o îndură și de oportunitățile apărute pe parcurs. În cele din urmă, adevărul învinge fără să lupte.

Dacă lumea nu te-a iubit, ci te-a detestat din cauză că M-ai propovăduit și a luptat împotriva adevărului Meu, te iubesc Eu. Te iubesc de un milion de ori, cât un miliard de lumi. Te iubesc o eternitate și mai mult decât atât. În sânul Iubirii din care provii nu există lipsuri, nici descurajare și nici durere. Pentru tine, toate tenebrele au apus.

Dacă nu ai pe nimeni care să îți spună că ești bun, frumos și prețios, îți spun Eu. Dacă nu te apreciază nimeni pentru eforturile și stăruința ta, te apreciez Eu. Eu sunt Adevăratul Tată și nimeni nu te cunoaște așa cum te cunosc Eu. În ochii Mei ești un erou și un al doilea tată pentru sufletele cărora le faci lumina cunoscută. Tu ești adevărul și mângâierea, Eu ți-am dăruit vederea.

Și nu Mă urî pentru pățaniile tale, pentru care Mă fac direct răspunzător, ci cunoaște că ele te-au resuscitat spiritual. Acesta este cel mai eficient stimul la care reacționezi. Ai putea afirma că nenorocirilor care au venit peste tine, pe care nu ți le-ai provocat tu din orbire, le datorezi viața veșnică.

Credeți că Eu, Creatorul tuturor lucrurilor, care am potrivit fiecare element cu o precizie de neegalat, nu M-am gândit oare la nevoile voastre sau la întrebările care vă frământă, și că am rămas fără soluții, așa cum pățiți voi? Credeți că nu M-am gândit la sufletele defavorizate cărora li se ia pe nedrept dreptul la viață sau care își provoacă moartea, voit sau din necunoștință? Ce vină au pruncii care mor la naștere și ce planuri are Dumnezeu cu cei uciși de epidemii, de catastrofe naturale sau de războaiele pe care le provocați? Ce se întâmplă cu cei care sfârșesc sub roțile unui camion?

Credeți că viața va dispărea doar pentru că i se împotrivește un conducător, un grup politic sau chiar un popor? Ați fabricat și susținut mii de tirani de-a lungul istoriei. Dar morții au murit, în timp ce viața a continuat pe planetă.

Vedeți voi, Eu M-am gândit la toate acestea înainte ca voi să existați și am creat oportunități pentru toți împătimiții și victimizații. Pentru copiii nevinovați și pentru profeții torturați. Pentru cei suferinzi care se chinuie într-o singură viață cât alții în câteva sute. În ceruri, copiii batjocoriți vor primi o răsplată egală cu cea a unui profet care s-a dedicat adevărului până la sfârșit. Cel care a deschis ușa căminului său trimisului Meu și i-a pregătit o masă caldă va umbla alături de el în lumea de sus și nu va fi diferență între ei, ca și cum ambii ar fi lucrat cot la cot, din iubire pentru Mine.

Omul priceput și dedicat este menit să trăiască alături de regi, nu de oamenii de rând. Spiritul său treaz își menține sufletul activ și mintea antrenată. Prin calitățile sale desăvârșite, el luminează conducătorii orbiți de orgoliu și le influențează în bine deciziile neinspirate.

Așadar, citiți și recitiți, pentru ca spiritul vostru să se nască și să se contopească cu Spiritul Desăvârșit care sunt. Astfel, vă veți

finisa sufletele și vă veți revendica atributele divine.

Niciun om nu s-a născut pe Pământ pentru a trăi șaizeci sau șaptezeci de ani și atât: capăt de linie. Cu toții v-ați născut pentru a pași în eternitate. Indiferent ce s-ar întâmpla cu trupurile voastre actuale, nu veți muri; o stare de inexistență este imposibilă. Dacă în goana voastră zilnică v-ar izbi o mașină sau dacă v-ați împiedica și v-ați lovi într-o măsură în care sufletul ar fi nevoit să rupă legăturile cu trupul afectat, nici nu ați sesiza desprinderea, ci v-ați continua viața, indiferent de situație sau de loc.

Mai degrabă decât traumă, ați simți ușurare, și o bucurie vie v-ar umple. Iluziile societății și amărăciunea vieții carnale vi s-ar părea doar niște umbre apuse. Grijile ar deveni năluci, iar teama ar păli în fața Prezenței Atotputernice.

În lume există suflete care, odată ieșite din trupuri, se întorc pe Pământ în alte trupuri. Acestea renasc din femei, la propriu, pentru a trăi vieți de oameni, fără a fi conștiente că au mai trăit o viață sau o sută de vieți. Oricât de absurd ți s-ar părea, cauzele fiind îndepărtarea de adevărurile vieții și falsa convingere că Eu sunt departe, îți spun că nepotul tău poate fi tatăl tău, fără ca el să știe.

Această descoperire nu este o religie, îți spun, ci iluminarea minții umane și un fapt care are loc cu sau fără aprobarea scepticilor sau a religioșilor. Căci religia este o superstiție bazată pe o literă moartă și este un vâl, în timp ce adevărul nu este chiar atât de ascuns precum credeți și, cu siguranță, nu este departe. Tatăl tău pământesc s-a născut în urmă cu câțiva ani în familia ta, deși procesul este mai complex decât îți poți închipui.

Cunosc acest lucru. Ceea ce încerc să spun este că mi-a trecut deja acest gând prin minte, dar nu am îndrăznit să îl accept sau să îl resping, deși mi-au fost arătate semne, recunoscând în el iubirea pe care nu o mai știe.

Sufletul tatălui meu pământesc a revenit în această lume prin intermediul unui nou trup și este un copil pe care l-am întâlnit o singură dată, preț de câteva minute. Legătura noastră s-a resimțit în acest scurt timp, cel mic înfrustându-se până la lacrimi, în mod inexplicabil, atunci când ne-am luat rămas-bun, ca și cum retrăia tristețea primei despărțiri.

Un suflet care revine pe Pământ se încarnează parțial. Partea sa spirituală rămâne în ceruri mai înalte, de unde o poate ghida pe cea încarnată. De aceea, în viziunea ta, nu ți-ai putut percepe tatăl pe deplin, ci ai interacționat doar cu acea parte superioară a sa, ancorată în memoria originară.

Analizată prin filtrul minții raționale, încarnarea pare absurdă și greu de dovedit. Odată ce trupul și mintea veche sunt distruse, iar odată cu ele și amintirile mentale, un suflet nu se mai poate manifesta drept cine este. Faptul că își pierde identitatea îl ajută să se dezvolte liber, așa cum este firesc. Dacă un om, capabil să îi recunoască pe toți după cine au fost în viețile trecute, s-ar duce să le spună cine sunt și, prin absurd, ar fi crezut, nu i-ar trezi, ci i-ar condamna. Semnele există pentru voi, cei care credeți, pentru a descoperi iubirea Mea și șansele pe care le primiți.

Odată ce sufletul uman, care poate fi comparat cu cel animal, creează o legătură cât de mică cu Spiritul Tată, legătură care se naște doar prin intermediul iubirii, el revine în trup pentru a trăi o viață ghidată de sus. Viața omului devenit superior este trăită cu scop și se încheie cu o victorie, asemenea unui copac care, după altoire, încetează să mai hrănească partea sălbatică și o hrănește pe cea de soi nobil. Astfel, nu mai trăiește copacul, adică vechea identitate, ci prin el trăiește noua esență, identitatea hristică.

Cercetătorii spirituali care vor compara descoperirile tale cu vechile documente creștine vor concluziona că părinții adevăratei credințe au revenit printre oameni, în trup, de mai multe ori.

Profetul Ilie a revenit în trup prin omul care s-a numit Ioan, zis și Botezătorul. Moise a revenit în trup prin omul care s-a numit Zaharia, marele preot drept al Ierusalimului și, din nefericire, ultimul.

Îmi doresc, dragilor, ca din relatările Mele să nu se înțeleagă că spiritele menționate s-au manifestat prin doi oameni de rând, aleși după anumite criterii, așa cum susțin creștinii, ci să credeți că atât sufletul lui Zaharia, cât și spiritul său rămas în ceruri pe parcursul încarnării, au fost chiar Moise, iar atât sufletul lui Ioan, cât și spiritul său rămas în ceruri pe parcursul încarnării, au fost Ilie.

Este atât de ușor! Se pare că nu m-ai uitat în ceea ce privește impactul pe care îl îndrăgesc mai mult decât teoria. Încheiem al treilea document „Mierea Pământului“ cu capul sus, deși pe parcurs s-au întâmplat atâtea lucruri, încât mi-am pierdut simțirea și concentrarea. Copilul lăuntric care mi-a dăruit primele cărți ale dialogului nostru a murit.

Cititorii trebuie să știe că, în calitate de mesager și coautor, nu sunt o persoană credulă, ușor dusă de nas. Sunt sceptic față de tot ceea ce este lumesc și, deci, pervertit. Informațiile prezentate în acest document provin dintr-o inimă curată și nu sunt influențate nici de opinia personală, nici de vreo poftă de câștig. Adevărurile

pe care le prezint sunt filtrate prin rațiunea spirituală și probate în realitate. De aceea, oricât s-ar împotrivi mintea relatărilor în care nu crede, inima le asimilează și le recunoaște mai târziu.

Multe dintre întrebările ale căror răspunsuri le-am știut dintotdeauna au fost adresate de dragul vostru. În fond, este normal ca oamenii să respingă și totodată să adore aceste cărți. Adevărul aduce mustrarea și mângâierea, iar starea ta, cititorule, fluctuează în funcție de poziția în care te plasezi.

Autorul acestui material este Spiritul Primordial, care a luat o identitate de înger și a coborât printre oameni pentru a îi elibera. Îngerul este una cu Tatăl, chiar dacă, într-un fel, nu este. Așa cum lumina emanată de flacăra unei lumânări nu este flacăra însăși, ci provine din flăcără și răspândește, în măsura în care lumea o poate suporta, lumina, și Îngerul, alături de Tatăl, sunt doi. Mai limpede decât atât, vă spun că iubirea celui care iubește nu este persoana iubitoare însăși, deși, într-un fel, este.

De ce nu ne este permis să înțelegem totul deodată?

Eu vă chem să beți și să mâncați pentru a descoperi misterele ascunse, dar spiritualitatea, la fel ca orice alt lucru, se consumă cu măsură. Ce tată i-ar da copilului său totul deodată, fără a îl instrui înțelept mai întâi? Eu nu sunt un asemenea părinte lipsit de iubire, care vă oferă unelte, fără a vă învăța să le folosiți.

Cum percepi în prezent iubirea?

În general, nu simt niciun strop de iubire, indiferent dacă sunt liniștit sau dacă trăiesc în alertă. Realitatea mea a devenit neutră, iar simțirea îmi încetinește cu fiecare zi ce trece, încât nu mă mai emoționează nimic. Totuși, în unele dimineți mă duc la fereastră, simt adierea blândă și lacrimiez. Aceasta, consider eu, este iubirea. Totodată, îmi dau seama că sentimentul provine din dorul de ea, din care beau cu țărâita pentru a nu îmi uita esența.

Imaginează-ți frumosul mai des!

Mi l-am mai imaginat, dar cu ce mă ajută?

Cu ce te ajută să îți imaginezi neîncetat răul și să derulezi în minte scenarii conflictuale nesfârșite?

Nu mă ajută, dar uneori nu îmi pot stăpâni gândurile.

Suferința este provocată de obișnuința de a vă frământa, nu de evenimentele pe care le detestați și despre care spuneți că vi se întâmplă. Dacă în tinerețe ați fost trădați și părăsiți, veți hrăni întreaga viață sentimentul de abandon. Veți fi răniți de la prima neînțelegere și vă veți retrage în singurătate, adâncind prăpastia, convinși că realitatea este crudă și că doar răzbunarea vă poate face fericiți.

Rănirea aproapelui nu ar trebui să vă ofere satisfacție. Faptul că un asemenea gest vă bucură arată cât de mult ați decăzut. De asemenea, celui care regretă că a ajutat i se șterge așa-zisa faptă bună. Și este păcat de gândul bun și de eforturile depuse.

Observați copiii care acum se ceartă „pentru totdeauna“, iar după trei minute uită și își continuă joaca, și procedați asemenea lor. Nu hrăniți gândurile de teamă, de judecată și de nemulțumire. Subconștientul este un sol fertil care vă înapoiază tot ceea ce ați însămânțat. Creatorul limitărilor voastre sunteți voi, iar voi puteți deveni propriul mântuitor.

Am mai susținut această afirmație de-a lungul dialogului, dar rostesc acum din nou: dacă nu mi s-ar fi revelat acest mesaj, sufletul călător, nu aș fi avut nimic!

Multe dintre învățăturile pe care le-am primit prin intermediul Ghidului Lăuntric și pe care, mulți ani, nu am știut să le explic, iar lumea m-a contrazis și m-a înjosit din această pricină, se clarifică, și adevărul iese astăzi la iveală. „Tot ceea ce are un început are un sfârșit“, spunea cineva cu intenția de a distruge. Și este adevărat în privința a ceea ce ține de lume. Minciuna apare, persistă și se dizolvă de la sine atunci când încetează să mai servească forțelor. Adevărul, în schimb, nu are un început; el pur și simplu este și nu dispăre.

Adevărul este mierea din care se hrănesc de-a lungul vieții cei care au susținut iubirea, sirop care, în cele din urmă, vor deveni. Dulceața îi va întări pe cei care se vor naște după noi și care vor cere îndrumare. Evenimentele devastatoare vor trece, războaiele vor fi oprite, iar oamenii se vor împăca și se vor iubi, explorând lumile și împărtășindu-și experiențele, dar cuvintele mele nu vor trece. Ele vor fi citite de fiecare atunci când îi va veni timpul.

Încheiere

Doar dacă ți-ai întoarce privirea de la lumea exterioară și te-ai uita în inima ta, ai descoperi comoara spirituală și toate beneficiile ascunse. Atunci ai simți o atracție nemaiîntâlnită pentru a afla mai multe și a te dezvolta în adevăratul sens al cuvântului. Opiniile celor mulți nu ți-ar mai da bătaie de cap, iar de aprobare te-ai lipsi într-o secundă; și viața ta ar deveni mai blândă.

Stai la fereastră sau pe terasă, cu florile tale, și bucură-te că ți s-a dat să trăiești această viață așa cum este ea. Doar gânduri bune și idei mărețe pot izvorî din grațitudine și recunoștință.

Nu renunța la pacea interioară pentru a îți dovedești dreptatea în fața unor oameni care nu te cunosc și nu te iubesc. Evită orice conflict, păstrează-ți sufletul sănătos.

Nu suprapoziționa pe nimeni și nu cerși atenție. Indiferent de situația ta materială și de aspect, tu ești un suflet prețios și un om demn. Chiar dacă o iubești cu toată ființa, nu pune o persoană pe primul loc dacă tu nu te afli pe aceeași poziție pentru ea. Pe primul loc este relația ta cu Dumnezeuul Lăuntric și totodată cu cea mai profundă latură a ființei tale. Doar El îți poate descoperi calea spre Cer.

Dacă nu ești de acord cu o idee, cu un obicei sau cu un grup, nu înseamnă că, automat, aprobi opoziția. Tu ai libertatea de a nu accepta nimic lumesc și pervertit. Informează-te pentru a dobândi cunoaștere, dar filtrează informațiile și asimilează-le cu măsură. Peste trei sferturi din ceea ce ajunge la tine de-a lungul vieții este o minciună.

Urmează aceste îndemnuri pentru a nu deveni produsul unei lumi despre care, într-o zi, nu își va mai aminti nimeni. Opiniile deșarte și răutățile sale vor trece, și o nouă lume va răsări asemenea unui curcubeu sub culorile căruia se va zări calea îngustă și smerită care a condus-o la lumină. Atunci, Începătorul Se va lăsa privit de oameni și o mare de lacrimi îi va cuprinde.

Încă din timpul vieții terestre, unele suflete spulberă barierele și pătrund realități mai înalte, explorând lumea lăuntrică și descoperindu-se. La prima vedere, par simpli bătrâni plecați cu pluta, care nu reacționează la niciun semn, dar spiritele lor se află deja în lumea promisă, finisând lumea sufletelor. Pentru ei, viața trăită pe Pământ s-a încheiat cu succes, iar mântuirea este sigură. Dacă te vei gândi că ei sunt doar bolnavi și că eu sunt prea visător, ești doar un copil.

Sfârșitul documentului 3